

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců JUDr. Barbary Pořízkové a Mgr. Jana Passera v právní věci žalobce **Ing. K. S.**, proti žalovanému **Zeměměřickému a katastrálnímu inspektorátu v Českých Budějovicích**, se sídlem v Českých Budějovicích, Lidická 11, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 6. 2007, č. j. ZKI-O-20/130/2007, vedené u Krajského soudu v Českých Budějovicích pod sp. zn. 10 Ca 120/2007, o návrhu žalobce na vyloučení soudců správního úseku Krajského soudu v Českých Budějovicích z projednávání a rozhodování této věci,

t a k t o :

Soudkyně správního úseku Krajského soudu v Českých Budějovicích Mgr. Helena Nutilová, JUDr. Věra Balejová a JUDr. Marie Krybusová **n e j s o u v y l o u č e n y** z projednávání a rozhodování věci vedené u Krajského soudu v Českých Budějovicích pod sp. zn. 10 Ca 120/2007.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou podanou u Krajského soudu v Českých Budějovicích (dále jen „krajský soud“) napadl žalobce rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 6. 2007, č. j. ZKI-O-20/130/2007, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání ze dne 18. 4. 2007 a potvrzeno usnesení Katastrálního úřadu pro Jihočeský kraj, Katastrální pracoviště České Budějovice, ze dne 6. 4. 2007, č. j. PD-825/2007-301-11. Věci byla přidělena spisová značka 10 Ca 120/2007.

Krajský soud poučil účastníky řízení o tom, že danou věc bude podle rozvrhu práce projednávat a rozhodovat soudkyně JUDr. Marie Krybusová a v úvahu přicházejí i soudci JUDr. Jan Tomáš, JUDr. Věra Balejová nebo Mgr. Helena Nutilová. Dále účastníky poučil o možnosti vyjádřit se k osobám soudců, kteří budou danou věc projednávat a rozhodovat, případně vznést námitku podjatosti proti osobám těchto soudců (č. l. 19 spisu). Poučení bylo žalobci doručeno dne 28. 8. 2007.

Na uvedené poučení reagoval žalobce písemností ze dne 5. 9. 2007, doručenou krajskému soudu osobně dne 7. 9. 2007, ve které uvedl, že vznáší námitku podjatosti proti soudkyním Mgr. Heleně Nutilové, JUDr. Věře Balejové a JUDr. Marii Krybusové. Pochybnosti o nepodjatosti výše uvedených soudkyň spatřuje žalobce ve skutečnosti, že obdobná věc byla již výše uvedenými soudkyněmi rozhodována (viz rozsudek ze dne 1. 6. 2005, č. j. 10 Ca 43/2005 – 44) a dle jeho názoru došlo v této věci k nesprávnému

právnímu posouzení. Dále uvádí rozsudky Krajského soudu v Českých Budějovicích č. j. 10 Ca 530/95 – 27, a č. j. 10 Ca 270/96 – 51, které deklarovaly platnost právního předpisu, který byl však již před 6 lety zrušen.

K námitce podjatosti se vyjádřili soudci zařazení dle rozvrhu práce Krajského soudu v Českých Budějovicích pro rok 2007 do správního úseku (č. l. 24 spisu), kteří přicházejí v úvahu o žalobě stěžovatele rozhodnout. Soudci shodně uvedli, že nemají žádný vztah k věci samé ani k jejím účastníkům a není jim známa ani žádná skutečnost, která by je z rozhodování ve věci vylučovala. Uplatněnou námitku s důvodem podjatosti díky předchozímu rozhodování v obdobné věci nepovažují za důvodnou.

Podle § 8 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v platném znění (dále jen „s. ř. s.“), soudci jsou vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. Vyloučení jsou též soudci, kteří se podíleli na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení. Důvodem k vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednáváné věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech. Podle § 8 odst. 3 téhož zákona soudce, který zjistí důvod své podjatosti, oznámí takovou skutečnost předsedovi soudu a v řízení zatím může provést jen takové úkony, které nesnesou odkladu. Předseda soudu na jeho místo určí podle rozvrhu práce jiného soudce nebo jiný senát. Má-li předseda soudu za to, že není dán důvod podjatosti soudce, nebo týká-li se věc předsedy soudu, rozhodne o vyloučení Nejvyšší správní soud usnesením, a jde-li o soudce Nejvyššího správního soudu, jiný jeho senát.

Součástí práva na spravedlivý proces tak, jak je vymezeno v čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod a v čl. 6 odst. 1 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, je garance toho, aby ve věci rozhodoval nezávislý a nestranný soudce. Nestrannost a nezájatost soudce je jedním z hlavních předpokladů spravedlivého rozhodování a jednou z hlavních premis důvěry občanů a jiných subjektů v právo a právní stát (čl. 1 odst. 1 Ústavy České republiky). Nestrannost soudce je především subjektivní kategorií, vyjadřující vnitřní psychický vztah soudce k projednáváné věci v širším smyslu (zahrnuje vztah k předmětu řízení, účastníkům řízení, jejich zástupcům), o nichž je schopen relativně přesně referovat toliko soudce sám. Pouze takto úzce pojímaná kategorie nestrannosti soudce by však v praxi stěžejně nalezla uplatnění vzhledem k obtížné objektivní přezkoumatelnosti vnitřního rozpoložení soudce. Kategorii nestrannosti je proto třeba vnímat širě, tedy i v rovině objektivní. Za objektivní ovšem nelze považovat to, jak se nestrannost soudce pouze subjektivně jeví vnějšímu pozorovateli (účastníkovi řízení), nýbrž to, zda reálně neexistují okolnosti, které by mohly objektivně vést k legitimním pochybnostem o tom, že soudce má k věci určitý, nikoliv nezájatý vztah. Vyloučení soudce z projednávání a rozhodování věci má být založeno nikoliv na skutečně prokázané podjatosti, ale již tehdy, jestliže lze mít pochybnost o jeho nepodjatosti. Subjektivní hledisko účastníků řízení o podjatosti může být podnětem k jejímu zkoumání; rozhodování o této otázce se však musí dít výlučně na základě hlediska objektivního (shodně nález Ústavního soudu sp. zn. I. ÚS 370/04).

Námitku podjatosti odůvodňuje žalobce tím, že zde existuje předpoklad posouzení jeho věci na základě již jednou vysloveného závěru výše uvedenými soudkyněmi správního úseku. Jedním z důvodů pro vyloučení soudců je dle ustanovení § 8 odst. 1 s. ř. s. skutečnost, že se tito podíleli na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení, za předpokladu, že jde o totožnou věc, kdy podílem

na předcházejícím soudním řízení bude například situace, kdy soudce působil ve věci jak u krajského soudu, tak posléze u Nejvyššího správního soudu, popřípadě naopak, kdy jako člen senátu Nejvyššího správního soudu by věc vrátil krajskému soudu, kde by zasedal jako člen senátu, nebo jako specializovaný samosoudce, a měl by ji znovu projednávat. Taková situace však v posuzovaném případě nenastala a výslovně není ani namítána.

S ohledem na skutečnost, že rozhodování v jiné věcně obdobné věci není důvodem způsobilým vyvolat pochybnosti o podjatosti soudkyň, které v dané věci mají rozhodovat, a dále vzhledem k tomu, že samy tyto soudkyně se necítí být z projednávání a rozhodnutí věci vyloučeny, neshledal Nejvyšší správní soud návrh žalobce na vyloučení uvedených soudkyň z projednávání a rozhodování posuzované věci důvodným.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 15. října 2007

JUDr. Radan Malík
předseda senátu